

הווארד דה־סילבה
נבל מקצועי

צות זו לזו בחזיה נמוכה. חזיה נמוכה היא, כפי הנראה, מצרך הכרחי במח' שוף רחב ידים.

הפתרון היה כה פשוט עד שאפילו אנחנו לא הבינונו איך זה לא מצאו אותו קודם.

בסרטה האחרון של מורין אוהארה, "בגדד", היא מופיעה אמנם במחשוף שחאו להתכבד בו, אלא שקצות שמי' לתה, במרכז החזיה, הודבקו אל שדיה. באופן כזה, טוען האולפן, שוב אין השביל העליון כה מגרה.

הצנזורה האמריקאית העבירה את הסרט.

סרטי השבוע

"הבני אהבה" — הוליבוד מציגה את הוליבוד, ומתבדחת על חשבון עצמה. אן בקסטר היא נערה חס' רת כשרון אבל בעלת חן הנעשית כוכב הסרט האילם. כשבא הקול' נוע היא חוזרת אל המטבח ובע' לה (דן דיילי) הופך כוכב. סרט משעשע בחלקו הראשון — אי' דיוטי בשני.

"ברית הפעמונים" — יואל מק' ריאה, זכרי סקוט ואלקסיס סמית בהרפתקה צבעונית על רקע מל' חמת האזרחים האמריקאית. בינו' ני.

מניחים שכן. ואם כך, היכן הפתרון לבעית חייה? האם נגזר עליה להשאר מסוגרת ובודדת בין אחיותיה הכושיות? לא, כאן אין פתרון. כאן יש רק ספור, ספור יפה ומזעזע על נערה אחת מני רבות המחפשת את דרך החיים הרחבה והפתוחה ומוצאת רק שביל צר ועגום. ג'ין קריין, שאותה זוכרים אנו בעקב בתפקידים עליונים וקומיים, מגלמת ה' פעם טפוס דרמתי רציני של נערה המת' חבסת קשות בנפשה ובכל ישותה.

בתפקיד "דייזי", סבתא, מצטינת אתל ווטס. במשחק החודר, במלים ספורות, ובעקב במבטה החודר, היא מצי' ליהה להביע את סבלה, דאגתה ונאמנו' תה. לעומתה, לא סבלנו את הדרמטיות המוגזמת והמונוגלוגים הארוכים של אתל ברימור, בתפקיד העלמה אם, וקנה חר' לנית וקשת'רוח. ויליאם לנדיגן, הרופא הצעיר, שכנע גם את פינקי וגם אותנו בנשיקות לזהטות.

"אינצידנט על הגבול"

זהו סרט על מסתננים — וכמו שאפי' שר היה לצפות, מגרעתו הראשית היא שהוא מחניף ללא בושה לממשלה הגל' חמת בהסתננות, במקרה זה — ממשלת ארצות הברית שאינה יכולה להתפאר כל עיקר בחוקי הגירה ליברליים.

על הגבול המכסיקאי בארצות הבר' רית, בדורמה של קאליפורניה, נמצאים מטעייירות עשירים מאד. בעונת הז' ריעה והאיסוף נדרשים במטעים אלה פועלים במספר רב, עובדים ששכרם אינו גבוה ושעות עבודתם מרובות. חומר אנושי כזה נמצא במכסיקו הש' כנה, שם הם נקראים "בראסרוס", כלומר, "עובדים בידים".

פועלים שחורים אלה מקבלים רש' יונות עבודה מארצות הברית, אולם כיון שההיצע עולה על הביקוש, מנסים רבים מהם לעבור את הגבול ללא רשיון ולעבוד אצל אכרים המצילים עובדה זו להודרת שכרם. בחזום למכסיקו פוג' שים אותם בגבול שוודים מקומיים ה' גוזלים מהם את הכסף שחשכו מעבר לגבול.

כזה היה המצב לפני שגורג' מארפי וריקארדו מונטאלבאן לקחו את הענין לידיהם. שני בלשים אמיצים אלה, אחד אמריקאי השני מכסיקאי, גמרו אומר להלחם בכנופיה המסוכנת של מבר' חים ורוצחים שבראשה עמד אחד בשם פארקסון (הווארד דה־סילבה).

לאחר הרפתקאות רבות, שבאחת מהן מאבד גורג' מארפי את חייו, ולא' חר' סיום מרתק בו טובע דה־סילבה בביצת דומן, מושמדת הכנופיה. זה "האינצידנט על הגבול".

"פינקי"

פינקי הוא כנוי לגערה ורודת'דם, שהציה כושית והציה לבנה. וזאת היא אחת הבעיות החמורות של אמריקה, בעקב במדינות הדרום.

הוליבוד, שהתעלמה עד השנים האחרונות מבעיה זאת, יוצאת השנה בכמה סרטים חוקים, המנסים להוקיע ולפתור נושא כאוב זה. הראשון שהגיע אלינו הוא סרטה של חברת "פוקס", (החברה שהצטינה תמיד ביצור סרטים סוציאליים רציניים), "פינקי".

יצרן הסרט, ד. פ. נווק (שעשה גם את "מאורת הנחשים") לא חסך באמצעים כדי להעלות את הסרט למדרגה גבוהה ביותר. התסריט המצויין של דד' לי ניקולס הצליח להביע במלים פשוטות רגשות מעורבים ועמוקים; התצי' לומים הערפליים והיפים הם של ג'ו מקדונלד, ומעל לכל נשבח את בימיו המלוטש של אליה קאזאן. קאזאן הצ' ליה לגלות לפנינו את כל הרקבון והי' זוהמה של הרובע הכושני, ויחד עם זה נסך עליו מין חן של עגמומות אנושית. הסרט כולו בנוי חוליות חוליות המש' תלבות יפה אחת בשניה, וכל אחת מושלמת בפני עצמה. המאורעות קורים במהירות כזאת, עד שנדמה לנו כי יד אנוש אין לה חלק בעיצובם. זה אינו סרט רגיל על הבעיה הכושית, זהו סרט שהבעיה נובעת ממנו.

הבעיה היא פינקי עצמה. נערה ש' נולדה בצריף דל ברובע כושי באחת ממדינות הדרום, והתחנכה בילדותה אצל סבתא כושית טובת־לב. סבתא שולחת אותה לצפון להשתלם כאחות החמניה, כדי שתוכל לעזור לבני גזעה הכושיים. אולם בצפון נחשבת פינקי בעיני כולם לבנה, והיא גם איננה מני' סה להכחיש סברה זו. רק כשהדבר מי' גיע לשאלת נשואים עם רופא לבן, אי' ננה יכולה לשאת את השקר הגזועי, והיא בורחת חזרה אל שכונת העוני הכושית. כאן היא נתקלת לראשונה ב' קנאתם העזרת של הכושיים "הטהורים", ובאכזריותם של הלבנים.

פינקי מתיאשת מהר, היא מוכנה לחזור אל חייה "הלבנים", ולשכוח את כל העלבונות והאכזריות והלכלוך ש' נדונו להיות מנת חלקם של כל שוכני פנה אפלה זו. אולם סבתא חוזרת ומני' כירה לה את מוצאה ומשביעה אותה שלא תתכחש לעצמה. פינקי מהססת, אולם המקרה מונע ממנה את הנסיעה, והיא נשארת לזמן קצר. אהובה, הרופא, מופיע ומתחנן לפניה שתחזור אלו לצפון, אולם שוב פעם קורה משהו, והיא נשארת.

הפעם, האם נשארה לצמיתות? אנו

גם בשחקו את הנבל הוא סימ' פאתי. ב"אינצידנט על הגבול" לוחש שודד מכסיקאי לחברו, לאחר פני' שתו הראשונה עם דה־סילבה: "הוא איש נחמד מאד". לאחר זמן מתגלה לו כי זה רק מעטה חיצוני לטבע אכזרי ביותר.

במשחקו של דה־סילבה אין שמץ לסאדיזם החיצוני בו משתדלים הנבלים הקלאסיים לשכנע אותנו שנבלים הם. הוא איננו מחייך בהנאה ילדותית כש' קרבנו סובל (כמו פינקל ב"אותלו"). הוא נבל מקצועי; הוא פושע ועבודתו המסוכנת מצריכה החלטות מהירות ורציחות באשון לילה. כל זה חלק מן המקצוע ולא שעשועי, והווארד דה' סילבה עוסק בנבלות ברצינות נפלאה...

שקט ומצלמים

הוליבוד, החוששת מפני הצנזורה והמשתדלת, איפוא, לכסות את מעור' מיה במלמלה שקופה, מצאה פתרון לבעית המחשוף.

הצנזור האמריקאי אינו מביט בעין יפה (או אינו רוצה שאחרים יביטו) במחשופים המבלטים את מה שמופסאן קורא לו "השביל העליון", כלומר, את השקע הנוצר בין השדיים כשהן גלחי'

אן בקסטר (הבני אהבה)
יין אדום.

ג'ין קריין ואתל ווטס (פינקי)
דם שחור.